

[Victor Larsen.]

finder er rigtig, at det, at man har kunnet bevare de samme Kornpriser gennem hele Krigsperioden, at man har kunnet holde Ro om Kornpriserne, har været noget af en Lykke for det danske Samfund. Man har ikke behøvet at røre ved disse Priser, til Trods for at vi, der har med de Ting at gøre, jeg havde nær sagt, beskæftiger os mest og for manges Vedkommende næsten udelukkende med disse Ting, udmærket godt ved, at Afleveringsprisen nu ligger under Produktionsprisen, for Landbruget har været klar over den Forpligtelse, det har til ikke at bidrage til nogen Form for Inflation, og personlig maa jeg sige, at jeg netop af Hensyn hertil vilde være ualmindelig betænkelig ved, for ikke at sige bange for at røre ved disse Priser i opadgaende Retning, som det burde være. Men at foreslaa dem nedsat med 5 Kr. har ingen Relation til Virkeligheden.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af det socialdemokratiske Parti, og som er blevet anbefalet af det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, det er særlig beskedent, at man nu foruden den Million Tønder, som det mindre Landbrug har faaet gennem alle Krigsaarene, ogsaa vil kræve $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. forlods, hvis der skulde blive importeret Korn. Jeg mener — og det tror jeg er den almindelige Betragtning ude blandt Landbrugerne, og det tror jeg ogsaa, det mindre Landbrug har været helt klar over —, at det virkelig var en Haandsrækning, der betød meget, nemlig de mindre Landbrugs Eksistens gennem Krigsaarene, at man fra det øvrige Landbrug hvert Aar — uden at man gjorde nogen som helst Bemærkning om det, for man var klar over, at det var nødvendigt — satte en Million Tønder hen til disse Brug.

Naar man som Begrundelse for dette Ændringsforslag hævder, at Importen af Foderkorn ligefrem betinger disse Landbrugs Eksistens, fordi den er baseret lige saa meget paa indførte Fodermidler som paa det hjemmeavlede Korn, og det yderligere bliver forstærket gennem det ærede Medlem Hr. Carl Petersens Bemærkning, saa vil jeg gerne sige, at det er en Tale, som i høj Grad gør en betænkelig med Hensyn til en forøget Udstykning. For hvad vil det sige? Det vil sige, at under en Krigssituation er de helt ude at svømme, og siger man saa: Ja, vel, men vi faar maaske ikke Krig mere, saa vil jeg dertil svare: nej, men vi har ogsaa

haft Situationer, og det kan det ærede Medlem lige saa vel som jeg huske, hvor Forholdet var det, at indført Korn laa i saadanne Priser, at det slet ikke kunde betale sig at forædle nogen som helst Produkter paa det indførte Korn. Naar det Forhold indtræffer, saa er disse smaa Brug forfærdelig stillede, saa svæver deres Eksistens i Luften. Jeg maa sige, at netop at fremføre dette saa stærkt, som det er gjort, er et Slag i Ansigtet paa alt, hvad der hedder Udstykning. Hvis det ærede Medlem saa derefter vil sige: Ja, vel, men saa maa man understøtte disse Brug, saa siger jeg dertil: Ja, det lader sig ogsaa gøre, det har vi set, og det bliver gjort i vid Udstrækning paa forskellig Vis og er navnlig blevet gjort, da det kneb i de vanskelige Aar; men hvorledes vil man bære sig ad, hvis man ønsker Udstykningen ført til Bunds, som man Gang paa Gang taler om? Saa faar man i Sandhed noget at gøre med at understøtte dansk Landbrug, mere end man vist bryder sig om.

Jeg maa i øvrigt med Hensyn til de andre Bestemmelser i dette Ændringsforslag, der naturligvis ogsaa for nogles Vedkommende er af en saadan Art, at der ikke er Tale om Lettelser for de større Brug, sige, at Starten her er af en saadan Art, at vi for vort Vedkommende ikke kan medvirke til Gennemførelsen deraf.

Angaaende de Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren for Landbrug og Fiskeri og tiltraadt af Flertallet, vil jeg gerne sige, at det efter vor Opfattelse er rigtigt at dele Høstaaret i to Dele. Det er rimeligt at lade første Periode løbe til 1. Marts, hvor Forholdet er det, at dermed er sidste Termin naaet for Aflevering af Korn. At man derefter, hvis der kan indføres Korn i Resten af Høstaaret fra 1. Marts 1947 at regne; henvender sig først til de tre store Landbrugsorganisationer, og at Ministeren spørger dem, om de kan blive enige om Fordelingen af dette Korn, synes mig fuldkommen rimeligt.

Jeg har nok lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Carl Petersen og hans Parti efter Punkt e i dettes Ændringsforslag overhovedet ikke vil have noget med Landbrugsorganisationerne at gøre, men foreslaar, at det Korn, som importeres efter 1. Marts, vil der ved Lov være at træffe nærmere Bestemmelse om. Vi mener, at man bør først henvende sig til Landbrugsorganisationerne, og hvis der saa ikke kan blive Enighed mellem Ministeren og Organisationerne, kan man altid lovgive derom. Det er mig ganske ufatteligt, at det ærede Medlem